

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Akademia i Muzeum Pomorskie, z siedzibą w Gdyni
ul. Armii Krajowej 163, 81-300 Gdynia, Polska
tel. 58 309 12 70, fax 58 309 12 71, e-mail: faza@wp.pl, www.zawacka.pl
NIP: 616 25 127, REGON: 14870502736
KRS 00000 41092
Nz: 1482 1090 1506 0000 0000 5002 0244

poprawieni nr J-692/1354

15.11.07

J.C.

++
Teofil Jurkiewicz
28 rue de Limoges
57490 L'Hopital Sep.
de la Moselle

Rypin
ZWZAK

"AK"

++

Jurkiewicz Teofil
ps. „Bel”, „Bal”, „Iskra”

(nazwisko
przybrane)

nazwisko prawdziwe: Brzuskiewicz Subomir

M: 692/1354 Pom

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI

Jurkiewicz Teofil
J: M: 692/1354 Pom
Brodnice z WZ-42
"AOK"

I/1. Relacja k. 1 s. 1

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora k. 3 s. 1-4

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora -

II. Materiały uzupełniające relację k. 7 s. 1-9

III/1 - Materiały dotyczące rodziny relatora -

III/2 - Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. -

III/3 - Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) -

III/4 - Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. k. - s. -

III/5 - inne... -

IV. Korespondencja

1) Pisma z informacjami o braku dokumentacji

k. 3 s. 1-3

2) z Fundacją

k. 2 s. 1-3

V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 7

VI. Fotografie dzień i kronografii -

1/1. Pelagia - Jurkiewicz Teofil,

1. Informacja o Jurkiewicz Teofilu,
ksero relip., brak autora k-1 s.1

- 0 -
Brzuskiemiec Lubomir

1

✓ 6. Teofil Juszkiewicz
 { Lubomir Brzuskiemiec ps. "Bicły"

syn Leona i Marii z Zielińskich ur. 12-10-1923 r.
w ~~Styboniu~~ ^{Styboniu}. Od lutego 1940 r. mieszkał do K.W.Z.,
a od września 1943 r. w Armii Krajowej. Mieszkał do
IV-go plutonu, od stycznia 1945 r. R.C. Ak. Amstewai-
ny 20-12-1945 r. przez P.U.B.P. do Kujaw. Po śledz-
twie przewieziony do Brechnicy. W czerwcu 1946 r.
organizuje ucieczkę więźniów. Po ucieczce uciekcy
zgłasza się do jednostki Ak na terenie powiatu
Brechnica i Starca i jest pod nazwiskiem celiwicy
Grom - Operarka. W czerwcu 1946 r. opuszcza
placówkę. Chrymuje katyńskie papiery na nazwisko
Teofil Juszkiewicz i przez Niemcy ucieka się do
Francji. Lecił cały czas w organizacjach polonij-
nych więc przesłał już wcześniej dokumentację
do Archiwum

2

Brzuskiéhic Lubomir

Rypin
TZKR-AK
RO AK

I/2 Dokumenty dotyczące osoby relatora:

Jurkiewicz Teofil:

- Certyfikat Koła Byłych Żołnierzy Armii Krajowej o działalności konspiracyjnej w AK Jurkiewicz Teofila, Londyn, 10.10.1986r., ksero. k.1 s.1
- Aktusz Ewidencyjny Koła b. Żołnierzy AK, Komisji Weryfikacyjnej, Londyn, b.d., ksero. k.1 s.2
- Decyzja o zmianie nazwiska wydana przez Rejonowy w Wałbrzychu, Referat Spraw Obywatelskich, Wałbrzych, 31 lipca 1981r., ksero. k.1 s.3-4

KOŁO BYŁYCH ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN ASSOCIATION
240, KING STREET, LONDON, W6 0RF

London 10.10.1986.

L. dz.

C E R T I F I C A T E

Our ref. 11738/86

We hereby certify that Pte JURKIEWICZ Teofil
born 12. October 1923.

in Przemyśl, District Przemyśl - Poland

served with the Polish Home Army /Armia Krajowa /
from 2 February 1940. to 19 January 1945.

Honourably discharged.

The records verifying his military service are with
The Verification Commission of The Polish Home Army
Ex-servicemen's Association in London.

The Polish Home Army /Armia Krajowa / formed an integral
part of The Polish Armed Forces in The West during
the 2nd World War. The soldiers who served there enjoy
full rights in all ex-combatants' associations.

VERIFICATION COMMISSION
OF THE POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN'S

M. WALEGA Lt.Col.

CHAIRMAN

teczka nr 115

KOŁO b. ŻOŁNIERZY AK.
KOMISJA WERYFIKACYJNA

240, King Street,
London W6 0RF. *115*

ARKUSZ EWIDENCYJNY

Nazwisko i imię - JUBK LEWICZ *Teofil (Brzuskiwicz) Teofil*
Stopień - - - - - (ur. 12.10.1925 w Glebocku)
Data urodzenia - 12.10.1923 - miejscowość - Przemyśl - - -

Nazwisko panięskie mężatki - - - - -

Imiona rodziców - Leon i Pelagia Zielinska - - - - -

Używane pseudonimy i w jakich okresach - 1940-44 BEL = BAL
1944-45 ISKRA 1946-47 GRZMOT - - - - -

Data wstąpienia SZP/PZP/ZWZ/A.K. lub organizacji podporządko-
wanej Armii Krajowej - S.Z.P. 1940-42 - Z.W.Z. A.K. 1942-47.

Data zaprzysiężenia, przez kogo i w jakich okolicznościach
1940 SWIECICKI i TEODORCZYK i ZIELINSKI (dow. Ziemi Dobrzyńskiej)

Nazwa organizacji, komórki do której wszedł z dokładnym okre-
śleniem miejsca tej komórki w hierarchii organizacyjnej n.p.

Okręg, Rejon, Inspektorat, Obwód, Placówka, Oddział, Dywizja,
Pułk itp. - Okręg TORUN - Rejon LIPNO-RYPIN (Ziemia Dobrzyńska)

Uzyskane stopnie wojskowe - - - - -

Przebieg służby według poniższej tabeli:

<u>Czasokresy od do</u>	<u>nazwa komórki oddziału</u>	<u>Pełniona funkcja</u>
<u>1940 - 42</u>	<u>Ziemia Dobrzyńska</u>	<u>Jaczalik okr. Mo. 6.</u>
<u>1942 - 45</u>	<u>ZORZA</u>	<u>dywersja i wywiad.</u>
<u>1945 -</u>	<u>Grupa (Siedzi Henryk)</u>	<u>R.O.A.K.</u>
<u>19-12.45 do 15.4.46</u>	<u>U.B. w Rypinie</u>	
<u>16.01.46 do 15.05.46</u>	<u>wzięcie w Grodujny - (ucieczka)</u>	
<u>17.05.46 - 30.06.46</u>	<u>w oddziale Żelaznego (Ludwik Gadocha) (podania Lipanki)</u>	
<u>01.07.1946 - 10.09.46</u>	<u>w oddziale Grupa - Opaska - (Kawita) (Gawronski)</u>	
<u>01.10.46 - 02.11.1947</u>	<u>Acja podkorska - (Kawita) (Gawronski)</u>	
<u>02.11.1947</u>	<u>ucieczka z Polki - P.S. - do 15.02.48, 20.02.1948</u>	<u>Francja</u>

Czy wnosil o weryfikacje, kiedy i w jakiej Komisji weryfika-
cyjnej - Nie.

Jeśli zweryfikowany, podać L.Dz. zaświadczenia weryfikacyjnego,
nazwę Komisji i datę zaświadczenia (11788/86)

Czy otrzymał legitymację Krzyża A.K., jeśli tak podać nr. legi-
tymacji i datę wystawienia (37581 02.12.1986)

Czy otrzymał Medal Wojska (podać nr. leg. i datę) (40286 15.08.1948)

Obecny adres Jurkiewicz T. 3. rue Linn...

wzrost 170 cm

URZĄD REJONOWY
w Wałbrzychach:
Biuro ds. Spraw Obywatelskich
SO/5135/18/91

Wałbrzych, dnia 31 lipca 1991 r.

DECYZJA
o zmianie nazwiska

C O P I E

Na podstawie art.2 ustawy z dnia 15 listopada 1956 roku /tekst jednolity z 1963 Dz.U. Nr 59 poz.328 - o zmianie imion i nazwisk/ po rozpatrzeniu podania wniesionego przez Pana Ludomira Brzuskiwicza

o r z e k a s i ę

zmianę nazwiska Ludomira Brzuskiwicza urodzonego w dniu 12 października 1925 roku w Głębozku, syna Leona i Polagii zd. Zielińskiej, zamieszkałego 2B rue de Limoges 57490 L'Hopital Dep. de la Moselle na nazwisko:

----- TEOFIL JURKIEWICZ -----

Zmiana nazwiska rozciąga się zgodnie z art.4 powołanej wyżej ustawy na żonę wyżej wymienionego Sophie zd. Jendrysiak urodzoną w dniu 23.08.1930 r. w L'Hopital.

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie w terminie 14-tu dni od jej utrzymania do Wujewody Wałbrzyskiego, za pośrednictwem Kierownika Urzędu Rejonowego w Wałbrzychu.

Na podstawie art.130 §4 KPA decyzja niniejsza jako zgodna z żądaniem strony podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania.

Utrzymują:

1. Teofil Jurkiewicz - za pośrednictwem Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Strasburgu
2. Urząd Stanu Cywilnego w Chrostkowie

Z upoważnienia
KIEROWNIKA URZĘDU
KIEROWNIK
Biura ds. Spraw Obywatelskich
Anna Komornicka

Opłatę skarbową w wysokości 20.000.-zł pobrano i skasowano na podaniu /Rozp.Min. Finansów z 22.02.1909 r. w sprawie opłaty skarbowej / Dz.U. Nr 9 poz.52 ze zm. 1990 r. Dz.U. Nr 21 poz.79/

KONSUŁAT GENERALNY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
w STRASBURGU

Nr. 99 (34).

Stwierdzam zgodność powyższej
fotokopii z oryginałem

Strasbourg dnia 01.08.91

Za Konsula Generalnego
[Signature]
Stanisław Krotoszyński
Konsul

II. Materiały uzupełniające należy:

Jurkiewicz Teofil:

1. art. "Głowa Dęki w potrośku",
- brak imienia - , kserokop. k. 1 s. 1-2
2. Listy W. Szewczińskiego (Koto Serenowe
Imowoc. Św. Zs. Zolt. AK) z 7.02. 1993 w
sprawie ucieczki z więzienia w Jerozolimcy
grupy aresztowanych (uciezka 16.05.1946)
kserokop. omyp. nyp. k. 1 s. 3-4
3. Inf. o odob. Henryka Góreckiego ps. "Grom"
i Stanisława Gólaszewskiego ps. "Opasko",
[w:] Pomorski Wyrost, Konspiracja
pomorska 1939-1947. Sekcykom,
Gdańsk 1993, s. 108-109, kserokop. k. 1 s. 5
4. art. "Dobrana rodzinke", brak imienia,
(20.02.1949), kserokop. k. 1 s. 6
5. art. Wielimisko, Imowo, biogram Teofila
Jurkiewicza, Biuletyn FAPDK, nr 2/2009,
s. 121-124, kserokop. k. 3 s. 7-9

„Krwawa Ręka” w potrzasku

Likwidacja groźnej bandy NSZ-owskiej w pow. rypińskim i lipnowskim

W ostatnim czasie organy bezpieczeństwa prowadzą ożywioną akcję na froncie walki z faszystowskim bandytyzmem. Funkcjonariusze Urzędów Bezpieczeństwa Publicznego w zgodnym współdziałaniu z Milicją Obywatelską przeprowadzają na obszarze naszego Województwa bezwzględną likwidację faszystowskich band i wszelkich innych elementów przestępczych. Akcja jest o tyle ułatwiona, że często pomaga ludność — zdecydowana uwolnić się raz na zawsze od zmorą faszystowskiego bandytyzmu.

Zanotować zwłaszcza należy dobrą pracę MO w pow. lipnowskim, która w ciągu niewiele tygodni ujęła kilkudziesięciu rozbójników, likwidując bez reszty 4 bandy.

Przed świętami dzięki akcji lipnowskiej Komendy Powiatowej wytopiono i pojmano groźną bandę NSZ-owską, występującą zbrojnie pod nazwą „Krwawej Ręki”.

Szczegóły likwidacji tej szajki przedstawiają się następująco: W dniu 19 ub. m. w późnych godzinach wieczornych patrol milicji z posterunku MO w Nowogrodzie, pow. lipnowskiego zatrzymał dwóch podejrzanych osobników. Rewizja osobista przeprowadzona u nich przyniosła rewelacyjne wyniki; znaleziono odezwę NSZ-owskiej organizacji „Krwawej Ręki” oraz adresy 16 członków NSZ-tu. Komendant powiatowy MO z Lipna po otrzymaniu o tym wypadku telefonogramu zmobilizował kilkudziesięciu milicjantów z Lipna i objawszy nad nimi dowództwo wyjechał natychmiast do Nowogrodu. W międzyczasie powiadomiony został Powiatowy Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Rypinie, gdyż, jak wykazało śledztwo pierwotne, większość członków bandy zamieszkiwała na terenie powiatu rypińskiego. Po przeprowadzeniu szeregu aresztowań w lipnowskim — milicja lipnowska wyjechała do Zbójna w pow. rypińskim, gdzie spotkała się z funkcjonariuszami rypińskiego UB. Wspólna akcja doprowadziła do ujęcia przeszło 80-ciu bandytów. NSZ-owska „Komenda Obwodu” mieściła się we wsi Dulsk. Znaleziono tam automat, większą ilość amunicji, maszynę do pisania, oraz kartonkę wszystkich bandytów, która umożliwiła całkowitą likwidację bandy.

Zaaresztowano również herszta bandytów w osobie mieszkańca wsi Dulsk, niej. Góreckiego

grudzień 1945

Damska organizacja nie posiada wójtkowy,
 wójtowski a kawałek i należały być powołane
 postawione powiatu liposławskiego i wypraszają
 Akcja ma całego szeregu napisów w tym kierunku
 i akcja teoretyczna. Głównym podłożem jest
 fakt, że M. i U. B. ciążą tak sprawnie na naszym
 postaci wjeści.

prochie sione z powuszej
 stouy

COUPLER 2000	
22 JUN 1973	
EX	MS
15	15

Archiwum Pomorskiej Armii Krajowej
w Toruniu

Komunikat:

Informuję, że wyszłam wiadomości na temat grupowej ucieczki żołnierzy AK w dniu 16 V 1946r. z więzienia w Broduszy moim posłucha do wręczenia, lub przedstawienia jej posiadającym informacji.

Po aresztowaniu 20 X 1945r. całej grupy Oddziału "Krowawa Ręka" wraz z komendantem por. Henryka Góreckiego ps. "Grom" (42 osoby) przez UB z Ryplina i po zakończeniu śledztwa przewiezieni zostali do Więzienia w Broduszy.

W Więzieniu w Broduszy grupa w ilości 6 osóbowo postanowiła zorganizować ucieczkę. Jedną z kolegów Lubomir Brzuskiwicz ps. "Grzmot" (pochodzi z okolic Ryplina - wieś Głęboczek) został zatrudniony jako hodowca jedwabników i przy pomocy Stanisława Radulewicza ps. "Groszy" vel Stanisława Pajaczkowskiego ps. "Pająk" (od 1945r. żołnierz AK w Jarostawiu - ucieka przed aresztowaniem i ukrywa się w Broduszy pod innym nazwiskiem - pochodzi z Włocławek).

Ci dwaj wykonali atak w dachu budynku gospodarczego przez który 16 maja 1946r. uciekło 6 kolegów z Oddziału "Krowawa Ręka" wraz z komendantem: (byli zatrudnieni w gospodarstwie wiejskim)

1. Lubomir Brzuskiwicz ps. "Grzmot" s. Wincentego i Aleksandry ur. 23 V 1927 (pochodzi z okolic Ryplina - wieś Głęboczek)
2. Stanisław Radulewicz ps. "Groszy" vel Stanisław Pajaczkowski ps. "Pająk" (ur. 23.V.1927r. w Kosmowszczyźnie pow. Włocławek. Maleski do AK w Jarostawiu, ucieka przed aresztowaniem i przebywał w Broduszy pod przybranym nazwiskiem - Stanisława Pajaczkowskiego od 15 V 45r - 15 V 1946r.)
3. Stanisław Rytkowicz ps. "Dąb".
4. Leon Borkowski
5. Jan Telus ps. "Mazur" s. Stanisława i Wiktorii z d. Wieprzak ur. 05.10.1918r. w Woli Żalgonej - Opoczno. W marcu 1943r. służył przynajmniej w Wojskowej pow. Ryplina przed d-cą plutonu AK Józefem Kornatem, (D-ca Oddziału "Krowawa Ręka" był por. Henryk Górecki ps. "Grom") i przyjmując ps. "Sęp"

Obecnie jest członkiem zarządu Koła Terenowego SZŻAK

w Inowrocławiu.

6. por. Henryk Górecki ps. "Grom", Komendant Oddziału

- 2 -

"Krwawej Reki". Był ciężko chory (prawdopodobnie na gruźlicę) i nie nadawał się do uciekających - w tym samym dniu został zatrzymany przez UB.

Pozostali przyjaciele, dr. Stanisławowi Radulewiczowi ps. "Gruźlica" zostali doprowadzeni do Oddziału "Gromy - Aparatu" w którym walczyli aż do 27.08.1946. do czasu aresztowania przez UB z Moraga. Wpadli w zasadzkę na lesie w osowca.

Oddział "Gromy - Aparatu" działał na terenie: Janiebnika, Broduska, Hawa i Suw. Po wstępnym przesłuchaniu w UB Moraga ~~osobnie~~ osobicie przybył z Olstyna sędzia Swatko i metra sportowa. Aresztowani do Więzienia w Olstynie. Podjęli się, że działali w Oddziale "Fujoski". W konfrontacji z zatrzymanymi AK "Fujoski" odstąpiono od podjęcia (m.in. ze "Szpagatem" Jerzym Lejkowiczem).

Sądowo Kolegów: Jan Telus ps. "Mazur" i Stanisław Radulewicz ps. "Gruźlica", "Pojak" w dniu 23 maja 1947 r. w Sądzie Olstyn - Złoty akt Nr. 172/47 ^{zawiniony} pod zarzutem przestępstwa z art. 86 § 2 KKWP, i zostali aresztowani: Jan Telus na 6 lat i Stanisław Radulewicz na 9 lat; 2 miesiące karę odbywali w Więzieniu w Rawie, o półtora z uwagi na amunicję.

Blizrodane może udzielić osobiste lub pisemnie kolega Jan Telus zamieszkały w Piotrkowcah Nr 2 88-100 Złoty Ościsław.

Z pozdrowieniami
Stanisław
Wacław Szewicki

Rogała — przed wojną członek delegacji kaszubskiej na Konferencję Paryską z ramienia SN), Wiele (ks. Józef Wrycza), Wielki Klińcz (red. Bielawa), Kartuzy (Rozalski), Starogard (Bałewski), Gdańsk (Lech Grylewicz ps. „Nowak”), Tczew (adw. Tomasz Hemptowicz), Chojnice (adw. Krzyżanowski) oraz tzw. Kolonia Warszawska w Sopocie w ramach Grupy Wybrzeżowej, m.in. z udziałem wysiedlonej z Zamościa rodziny Jana Zamoyńskiego pod patronatem Adama Doboszyńskiego. Utrzymywano kontakty z NZW. Działalność sprowadzono do wywiadu i kontrwywiadu, m.in. rozpoznawano fałszowanie wyników referendum 1946 i wyborów 1947 na Wybrzeżu oraz propagandy i akcji werbunkowej. Fala aresztowań 29 XII 1946 — 9 I 1947. Nieliczne ogniewa przetrwały do 1947.

Okręg XIII — Pomorski NZW (stadium organizacji), planowany zasięg terytorialny częściowo Pomorze Środkowe i południowe (województwo bydgoskie). Prace organizacyjne podjęte w połowie sierpnia 1945 przez Bronisława Rogowskiego (dyrektora „Czytelnika” w Bydgoszczy) i legendarnego partyzanta NOW-AK Franciszka Przysiężniaka (przebywającego wówczas w Wąbrzeźnie), wg wyciecznych KG przekazanych przez J. Morawca.

Podczas odprawy organizacyjnej w drugiej połowie sierpnia 1945 u Rogowskiego w Bydgoszczy z udziałem Morawca sformowano komendę okręgu, ustalono model struktury terytorialnej i ogólne cele działalności podziemnej w nowych warunkach. Komenda funkcjonowała w składzie: komendanci — por. /mjr Franciszek Przysiężniak ps. „Marek”, „Ojciec Jan” (urodzony 22 XI 1909 w m. Krupie k. Krasnegostawu, potem z rodziną w Brodnicy, w 1934 Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim, praca zawodowa w Gdyni, kam-

pania wrześniowa w 16 pał, konspiracja — dowódca OP NOW-AK, zwolniony z funkcji wskutek dekonspiracji na przełomie listopada i grudnia 1945), Stefan Jakubowski ps. „Topór” (dotychczasowy zastępca komendanta); wydział I-organizacyjny Edmund Baranowski ps. „Andrzej”, „Rawicz”; wydział II-wywiadu Bronisław Rogowski ps. „Henryk”, „Róg”, „Kazimierz”; szefostwo PAS Edward Chojecki ps. „Kaemi”; wydział IV-propagandy Janusz Patalong ps. „Janusz”. J. Patalong był równocześnie prezesem okręgowego zarządu SN w składzie: wydział organizacyjny — Tadeusz Moczydlarz, wydział propagandy — prezes, sekretarz zarządu — Stanisław Witecki oraz Masłowski i Lipiński.

Zawiązki sieci terytorialnej w toku organizacji wspólnie z ogniwami SN m.in.: Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz, Brodnica i Wąbrzeźno.

Działalność bieżąca SN i NZW koncentrowała się na: propagandzie antykomunistycznej (treści, formy i metody jak w Gdańsku), samoobronie (pomoc zagrożonym aresztowaniem i rodzinom poszkodowanych, rozprowadzanie bonów pieniężnych na fundusz podziemia, praca organizacyjno-werbunkowa i agitacyjna, zwłaszcza w środowisku studenckim Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu), akcjach politycznych przed referendum 1946 i przedwyborczym poparciem PSL, wywiadzie i kontrwywiadzie oraz akcjach sabotażowo-dywersyjnych i likwidacyjnych, głównie oddziałami Henryka Goreckiego ps. „Grom” i Stanisława Golaszewskiego ps. „Opaszko” w Brodnickiem i Dobrzyńskiem oraz kilkoma sekcjami PAS. Próbowano też stworzyć ekspozyturę rządu londyńskiego Tomasza Arciszewskiego.

Rozbicie okręgu nastąpiło w rezultacie fali aresztowań na przełomie maja i czerwca 1946. Pojmano niemal wszystkich

5
funkcyjnych. W procesie komendy okręgu SN-NZW w Bydgoszczy skazano m.in.: F. Przysiężniaka na 5 lat więzienia (po zwolnieniu mocą amnestii, skazany ponownie 3 IX 1948 na karę śmierci z ulaskawieniem), S. Jakubowskiego na 5 lat, E. Baranowskiego, B. Rogowskiego i E. Chojeckiego na 10 lat więzienia (stosunkowo niskie wyroki jak na podziemie narodowe wynikały z pozytywnej oceny wysiłku w odbudowie Pomorza). W latach 1947-1948 istniał obwód 1 Okręgu XXIII Mazowsze z rejonami: 1 — Włocławek, 2 — Lipno, 3 — Płock.

Szykany i inwigilacja środowiska trwały przez wiele lat powojennych.

Akta spraw sądowych J. Morawca i towarzyszy, F. Przysiężniaka i towarzyszy, S. Jakubowskiego i towarzyszy, S. Pietrasiewicza i towarzyszy, i in.: Sr-348/48, ASS MON w Warszawie; Sr-1105/47, tamże; R 455/46, ASW w Bydgoszczy; Sr-72/47, ASW w Gdańsku, Sr-312/47, tamże; Sr-211/47, tamże; Sr-330/47, tamże; Sr-212/47, tamże, akta SFV, AUOP, 901/d/8; depozyt T. Macińskiego, tamże, t. 2949; Podziemie na Pomorzu, tamże, 441; — Relacja Franciszka Przysiężniaka (odpis w zbiorach aut.) i Waleriana Goluńskiego (tamże); — J. Kozłowski, Podziemie na Pomorzu 1945-47, Gdynia 1959, s. 110-117.

108 Komorowski, Kowalski, Konspiracyja pomorska..., Gdańsk 1953

„Dobrana rodzinka”⁶

Strzymała zasłużoną karę za nielegalne przechowywanie broni

RYPIN. Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy na sesji wyjazdowej w Rypinie rozpatrywał w dniu 16. 2. br. w trybie zwykłym sprawę karną przeciwko Brzuszkiewiczowi Romanowi, Brzuszkiewiczowej Pelagii, Brzuszkiewiczowi Janowi, Zichlińskiej Amelii, Zichlińskiemu Waldemarowi, mieszkańcom wsi Głęboczek, gmina Chrostkowo pow. Rybin - oskarżonym o nielegalne posiadanie i przechowywanie broni palnej.

Oskarżeni to ludzie bogaci, o nieprzeciętnym poziomie intelektualnym, np. Waldemar Zichliński technik tolny, matka jego właścicielka młyna i 33 ha ziemi, Brzuszkiewicz Janusz — uczeń II-szej klasy Gimnazjum Pedagogicznego, matka Pelagii Brzuszkiewicz właścicielka 44 ha ziemi (7 koni, 7 krow, 9 cieląt i 19 świń!!!). Ludzie ci powinni zżawnąć sobie dokładnie sprawę, iż nielegalne posiadanie broni jest przestępstwem określonym jako szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa Polskiego. A jednak rodzina Brzuszkiewiczów przechowywała automat (pepessa) i pistolet 6,35. Jeden z synów Brzuszkiewiczowej — Ludomir — był kilkakrotnie ścigany przez prawo jako członek bandy „Groma Opaszki” — aż nawet aresztowany i uwięziony z więzienia.

Amelia Zichlińska i syn jej Waldemar oskarżeni byli o przechowywanie dwóch dubelków, które jednak ostatecznie Zichlińska w obawie przed „karą” połamała i utopiła w rzece.

Sąd wydał wyrok skazujący Brzu-

skiewiczza Romana na 12 lat więzienia i 4 lata pozbawienia praw; Brzuszkiewicz Pelagię — 6 lat więzienia i 3 lata pozbawienia praw oraz konfiskate mienia, Brzuszkiewiczza Janu-

jsza — 3 lata więzienia, Zichlińska Amelii — 2 lata więzienia z zawieszaniem na lat 3, Zichliński Waldemar od winy i kary został zwolniony.

CO USŁYSZYMY W RADIO

w niedzielę, 20 lutego 1939 r.

6.15 Pobudka młodzieżowa; 7.00 Wiadomości gospodarcze dla wsi; 7.15 Muzyka; 8.00 Dziennik poranny; 8.20 Przegląd prasy; 8.25 Muzyka; 8.55 Wiadomości SKIK; 9.00 Nabożeństwo z kościoła OO Jezuitów; 10.00 Audycja dla chóralców; 10.10 Koncert rozrywkowy z świetlicy bydgoskich warsztatów TOR-u; 11.00 Wszeludnia radowa; 11.20 Rozważania radiowe Bdg; 11.25 Koncert „Zagadka” — bdg; 12.01 Peranek symfoniczny; 13.00 Radiokronika; 13.15 Niedziela na wsi; 14.00 Sprawność ruszów; 14.10 Audycja dla dzieci; 14.30 Koncert polskiej kapeli ludowej; 15.00 Makbet — część 1-sza dramatu Szekspira; 16.00 Dziennik popołudniowy; 16.15 Koncert orkiestry R. P. pod dyr. Władysława Górzyńskiego; 16.35 Felleton; 16.45 Nowe książki; 17.00 Koncert; 18.00 Pan Taćcusz — Adama Mickiewicza; 18.20 Koncert muzyki staroklasycznej; 18.40 Melodie świata; 19.5 Słuchowisko; 19.30 Reportaż z meczu Polska — Węgry; 19.45 Muzyka; 20.00 Dziennik wieczorny; 20.45 Przegląd sportowy; 21.00 Z życia Czechosłowacji; 21.30 Na muzycznej fali; 22.00 Wiadomości sportowe; 22.10 Karnawał robotniczy; 23.00 Ostatnie wiadomości.

NA WIECZNĄ WARTĘ
ODESZLI OD NAS

Odszedł wielki człowiek, przyjaciel, patriota, **TEOFIL JURKIEWICZ** (Ludomir Brzuskiwicz), (1925–2009)

W dniu 24 VII 2009 r. we francuskim szpitalu w Saint-Avoid odszedł do Stwórcy Teofil Jurkiewicz, rodem z ziemi dobrzyńskiej. Właściwe jego nazwisko – Ludomir Brzuskiwicz, bowiem na skutek skomplikowanego życia musiał posługiwać się zmienionym imieniem i nazwiskiem.

Ludomir Brzuskiwicz urodził się 12 X 1925 r. w Głębocku niedaleko Zbójna, dziś w województwie kujawsko-pomorskim, w rodzinie rolników Leona i Pelagii, małżonków Brzuskiwiczów. Pierwsze lata nauki odbywał w pobliskich Oborach, a następnie, po osiedleniu się rodziny w Lipnie – kontynuował ją w tamtejszym Gimnazjum nr 19 im. R. Traugutta. Dalsza nauka nie była możliwa na skutek wybuchu II wojny światowej. Wskutek represji powojennych, 64-hektarowy majątek rodzinny Brzuskiwiczów w Głębocku, użytkowany w całości przez Pelagię Brzuskiwicz, przeszedł na własność państwa bez odszkodowania.

Od lutego 1940 r. do 1942 r. Ludomir Brzuskiwicz działał w szeregach Służby Zwycięstwu Polski (SZP), a następnie do grudnia 1945 r. jako żołnierz Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej (ZWZ–AK), w tym od stycznia do grudnia 1945 r. w poakowskim ruchu oporu. Pod pseudonimami: Biel, Iskra i Grzmot należał do okręgu ZWZ–AK Toruń, rejon Lipno–Rypin, okręg numer 6. Dowódcą na tym terenie byli: podporucznik Julian Majewski, ps. Fabian oraz podporucznik Józef Zieliński, ps. Błysk. Ludomir Brzuskiwicz był także łącznikiem w „Akcji N”. W czasie okupacji należał także do organizacji konspiracyjnej „Tajny Związek Krwawej Ręki”, działającej pod dowództwem Henryka Góreckiego, ps. Grom, której zadaniem było pozyskiwanie broni do zbrojnego wystąpienia. Za udział w tej tajnej organizacji 20 XII 1945 r., wraz z 18 współtowarzyszami, został aresztowany przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rypinie i osadzony w tamtejszym aresz-

cie śledczym. Stamtąd 16 I 1946 r. aresztowanych przewieziono do więzienia w Brodnicy, skąd udało mu się zbiec.

Od 15 X 1946 r. przebywał w Wałbrzychu u Józefa Dąbrowskiego, ps. Błysk. Aby legalnie poruszać się, wszedł w posiadanie dokumentów na nazwisko Teofil Jurkiewicz. Nazwisko to będzie towarzyszyło Ludomirowi Brzuskiwiczowi do końca jego dni. Głównym celem działalności Teofila Jurkiewicza na terenie Wałbrzycha i w jego okolicach był odbiór kurierów generała Rudnickiego z Zachodu.

W listopadzie 1947 r. - trzymając w rękach broń i granat - pokonał rzekę Nysę, przekroczył zieloną granicę polsko-niemiecką i skierował się dalej na zachód. Od 15 XI 1947 r. przebywał w Meppen-Queckenbrück przy Brygadzie Spadochronowej gen. Stanisława Maczka. T. Jurkiewicz zweryfikowany został przez wywiad angielski, w tym przez oficera wywiadu płka. Woods'a w Osnabrück W dniu 20 II 1948 r. jako uchodźca polityczny, posiadając zaświadczenie Międzynarodowej Organizacji ds. Uchodźców (*International Refugee Organization*) nr 89, przyjechał do miejscowości L'Hopital w południowo-wschodniej Francji.

W L'Hopital, w Zagłębiu Węglowym w Lotaryngii, wśród licznie tam mieszkających Polaków, podjął pracę jako górnik i przepracował pod ziemią 30 lat. Poza pracą zawodową, przez całe lata ofiarnie organizował życie kulturalne i oświatowe Polonii francuskiej. Był twórcą, bądź współtwórcą następujących organizacji: Związku Górników Polskich w L'Hopital, Chrześcijańskiego Związku Zawodowy C.F.T.C., Polskiego Zjednoczenia Katolickiego w Lotaryngii, gdzie był wiceprezesem, Towarzystwa Św. Barbary, Okręgu Polskiego Związku Kombatantów na wschodnią Francję, w których był prezesem. Był też członkiem Światowego Związku Polskich Kombatantów w Metz oraz Związku Rezerwistów i byłych Wojskowych w Nancy, od 1967 do 1978 r. był wiceprezesem Kongresu Polonii Francuskiej.

Ogromną i znaczącą część życia Teofila Jurkiewicza odgrywała działalność w ramach Wspólnoty Polsko-Francuskiej w Paryżu, której był członkiem-założycielem. W latach osiemdziesiątych Teofil Jurkiewicz wstąpił do Koła Byłych Żołnierzy Armii Krajowej Oddział we Francji i został jego członkiem. W październiku 1986 r. otrzymał zaświadczenie potwierdzające służbę w szeregach polskiej Armii Krajowej od 2 II 1940 r. do 19 I 1945 r.

Za swą niecodzienną aktywność i patriotyzm otrzymał liczne medale i odznaczenia. Wśród nich są m.in.: Medal Wojska „Polska Swemu Obrońcy” (1948), Medal „Tysiąclecia Chrztu Polski” (1966), Medal Pamiątkowy „30-lecia Walk i Dywizji Grenadierów w Lotaryngii (1970), Medal Srebrny „Za 25 Lat Pracy w Kopalni” (1974), Medal Pamiątkowy Związku Rezerwistów i Byłych Wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej

we Francji (1978), Medal Związku Rezerwistów i Byłych Wojskowych we Francji (1984), Krzyż Zasługi Związku Rezerwistów i Byłych Wojskowych we Francji (nr 2) (1988), Medal Stowarzyszenia Polskich Kombatantów – Stowarzyszenie Światowe Kombatantów (1989), Medal Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych „Pro Memoria” (2005).

W październiku 2000 r. Teofil Jurkiewicz został mianowany na stopień podporucznika, a w roku 2006 – na stopień porucznika Wojska Polskiego w stanie spoczynku.

Niezwykle ważnym etapem życia Teofila Jurkiewicza (Ludomira Brzuskiwicza) we Francji było zorganizowanie cmentarzy żołnierzy polskich w Dieuze, Saarbouргу i Lagarde. Za olbrzymią, nie dającą się ocenić pracę utrwalania pamięci poległych Teofil Jurkiewicz miał prawo noszenia odznaki I Dywizji Grenadierów.

Kolejną część życia – koniec lat 80-tych i lata 90. Teofil Jurkiewicz przeznaczył na niesienie ofiarnej pomocy swojej Ojczyźnie. Działając w ramach Wspólnoty Polsko-Francuskiej w Paryżu, organizował pomoc materialną w postaci leków i materiałów opatrunkowych do Ojców Palotynów w Gdańsku, materialną pomoc dla Zespołu Szpitali w Poznaniu, a przede wszystkim – bardzo szerokie i owocne wspieranie w leki, urządzenia i sprzęt Akademii Medycznej w Gdańsku. Organizował także praktyki we francuskich szpitalach dla polskich studentów medycyny.

Najwięcej jednak swoich śladów chciał i pozostawił T. Jurkiewicz w Sanktuarium Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny Ojców Karmelitów w Oborach. Po 42 latach nieobecności w kraju, w pierwszych miesiącach po przyjeździe w rodzinne strony, w oborskim kościele pozostawił jako wota: Medal za Zasługi Polskiej Misji Katolickiej w Francji „Za ofiarną pracę dla Kościoła”, Medal „Za Zasługi „*Exculi Bene de Excelexa Merito*” oraz Medal Tysiąclecia Chrztu Polski za pracę przy organizacji obchodów. Ponadto w Oborach był fundatorem: obelisku poświęconego ofiarom II wojny światowej, tablicy poświęconej kapralowi Tadeuszowi Dunajskiemu z Dywizji Pancerniej gen. S. Maczka, a także Stacji II Drogi Krzyżowej w ogrodach klasztornych.

Jako nieprzeciętny człowiek, ślady swego losu w postaci dokumentów, odznaczeń i pism pozostawił w zasobach Biblioteki Polskiej w Paryżu, Związku Polskich Kombatantów w Metz oraz Fundacji Generał Elżbiety Zawackiej w Toruniu.

Porucznik rezerwy Teofil Jurkiewicz, mimo wygnania, niezmiennie kochał Obory i zgodnie z wolą, prochy jego, w dniu 23 VIII 2009 r., zostały złożone w rodzinnym grobowcu na Kalwarii Oborskiej. Tam, oprócz tablicy świadczącej o patriotyzmie rodziny Brzuskiwiczów, umieszczona została tablica potomnych Leona i Pelagii – syna Teofila (Ludomira) i jego żony Sophie z napisem „Syn tej ziemi, Patriota, żołnierz A.K.

i T.Z.K.R., prześladowany i więziony przez U. B., emigrant i emisariusz we Francji (1948–2009), zasłużony dla Polonii francuskiej”. Obok wyryto znaki Polski Walczącej i Wspólnoty Polsko-Francuskiej w Lotaryngii. Pamiętajmy o tym Wielkim Człowieku i Wielkim Polaku.

Iwona Zielińska

IV/1. Korespondencja dot. działalności konsp.:

Jurkiewicz Teofil

- Pismo Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu GPN Obiegowej Komisji w Bydgoszczy do Janusza Brzuskiwicze z informacją o braku materiałów dotyczących więzienia brodnickiego, Bydgoszcz, 6.11.1991, ksero. k.1 s.1
- Pismo Ministerstwa Sprawiedliwości z informacją o braku możliwości zwrotu dokumentów odebranych przez Ludomira Brzuskiwicze w więzieniu w Brodnicy w 1967., Warszawa, 10 września 1992, ksero. k.1 s.2
- Pismo Prokuratury Wojewódzkiej w Bydgoszczy z informacją o braku materiałów dot. prowadzonego w 1949r. śledztwa przeciwko rodzinie Brzuskiwiccom, Bydgoszcz, 7.10.1992, ksero k.1 s.3

1
Bydgoszcz, 1991 - 11 - 6

GŁÓWNA KOMISJA
BADANIA ZBRODNI
przeciwko Narodowi Polskiemu
INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ
Okręgowa Komisja w Bydgoszczy
ul. Piotrowskiego 7/8
85-098 BYDGOSZSZ
tel. 22-70-20

Do

Sądu Wojewódzkiego

iii Wydział Karny

Bydgoszcz

OKBy Ko 240/91

Okręgowa Komisja Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu - Instytut Pamięci Narodowej w Bydgoszczy przesyła w załączeniu pismo pana Janusza Brzuskiwicza celem załatwienia według właściwości.

Okręgowa Komisja BZpNP - IPN w Bydgoszczy w swoim archiwum nie ma żadnych akt więziennych z okresu po 1945 r.

Również Archiwum Państwowe w Bydgoszczy, które scaliło u siebie resztki akt więziennych z tego okresu nie posiada żadnych materiałów dotyczących więzienia brodnickiego.

Sprawa ucieczki w 1946 r. z więzienia brodnickiego pana Ludomira Brzuskiwicza może mieć odbicie w aktach Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, które to akta przechowywane są w archiwum sądowym w Bydgoszczy.

Załącznik

Do wiadomości

Pan Janusz Brzuskiwicz

ul. Chłopowskiego 16/23

63-100 Śrem

Konwikt OK
mgr Józef Lipiński
192

Warszawa, dnia 10 września 1992 r.

Pan Jan BRZUSKIEWICZ

ul. Chłapowskiego 16 m.23

63-100 SREM

Odpowiadając na prośbę dotyczącą zwrotu dokumentów zdeponowanych przez Pańskiego brata Ludomira Brzuskiewicza w więzieniu w Brodnicy w 1946 r., Centralny Zarząd Zakładów Karnych uprzejmie informuje, że brak jest możliwości ustalenia, co stało się z powyższymi dokumentami.

Informację o losie dokumentów /to znaczy, czy odesłano je do właściciela pod adres wskazany przy aresztowaniu, czy zwrócono instytucji, która je wystawiła/ dołącza się do akt osobowych osadzonego.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami akta osobowe z archiwum więziennego po 20 latach były przekazywane na makulaturę, brak jest więc jakichkolwiek dokumentów, które mogłyby być pomocne w ustaleniu faktów.

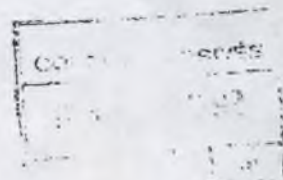
W związku z tym Pańska prośba nie może być spełniona.

Wykon. w 2 egz.

1. adresat
2. a/a

JC/ik

NACZELNIK
Organizacji
Karnych
Instytucji

Prokuratura Wojewódzka
w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 7. 10. 1992 r.

Nr Ko 212/92

Pan

Janusz Brzuskiwicz
ul. Chłapowskiego 16/23

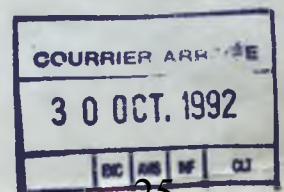
63-100 Śrem

Odpowiadając na kolejne pismo Pana z dnia 3.8.92 r. oraz nawiązując do pisma tutejszej Prokuratury z dnia 29.7. 1992 r. uprzejmie informuję, że Prokuratura Wojewódzka w Bydgoszczy w swych archiwach nie posiada żadnych materiałów dot. prowadzonego w 1949 r. przeciwko Panu i innym osobom - członkom rodziny, a zwłaszcza przeciwko Pana bratu Ludomirowi Brzuskiwiczowi, śledztwa. W związku z tym nie jest w stanie ustalić i podać dokładnej daty ucieczki Ludomira Brzuskiwicza z więzienia w Brodnicy, a nadto dostarczyć Panu brakujący egzemplarz opisu, zabezpieczonych w 1949 r., ruchomości.

Naczelnik Wydziału
Postępowania Przygotowawczego

Z. Rojewicz

ZR/EC

- IV/9. Korespondencja z Fundacją: Jurkiewicz
Teofil
1. List Jurkiewicza z 13.09.1993
do (?), mfp. kserokop. k. 1 s. 1-2
 2. List elektroniczny do Fundacji
z 14.08.2009 - inf. o śmierci T. Jurkie-
wica k. 1 s. 3

teraz ^{dy} funkcji wice 13.09.93

Wpłynęła data 26.10.93
Lp 1415/17/93

Szanowny, drogi Janie.

I co tego serca dziękuję za
otrzymany list: wspaniałe zdjęcie
w czasie mego pobytu w siedzibie H.K.
w Jaislu.

Oblany materiał do mycia Józefa Wielkiego
"Hajek" przygotowane.

Co się tym nie obawiam, bo ten
rebratem to w tym momencie - przy
w czasie mego aresztowania w grudniu 45
brzeża rebratem tego materiału, a teraz
gdy brat pisze, a nie wrócił to
pono je font - na prezent.

W końcu tego wieżca tu wtedy
lekarz p. Korowski, po odbyciu praktyki
wraca do Jaisla to ja mu do domu
a nie on tam oddał.

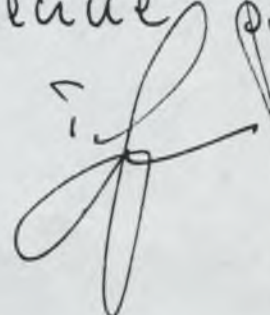
Tak będzie najlepiej, a nie dost
do fundacji.

Wszystko w imieniu mych podopiecznych
za podziękowania, że mogę być o tym
trochę, ja ich mam tu 17 - tu.

Najlepiej sprawowanie zda tam
ten projekt, lekarz w Staropand - 27

W kairdy ranc, gdy przyjadę pomowic do Jaisko z materialem dla A.M.J. to zapewno sie spotkamy, jui duij zapra nam na wspolna koleccje y eliad, to bediny mieli czas frochij swobodnie przedstawić nasre dzieje.

Siedzę po uszy w pracy spofecnej Polowijnej - to ki wympal czas i zdrowych nerwów. Jalic warunki, co traha, aielij? Jzi, cy naleieć do fundacji? Jielij jest moilive prohe jenne o dwa zdjacia dla tyh utudych lekarze, jak przyjadę do sie polinym wotke palnym.

Serdencue podrowien'a

P.S. Prohe podrowic do ranc, klare byt, w nare mepo pelym, arot jueli moilive nary "b"

DRUKUJ

Wydrukowane ze stron: poczta.wp.pl

Data: Piątek, 14 Sierpnia 2009 11:35**Od:** MK <liber@mkverbum.pl>**Do:** <fapak@wp.pl>**Temat:**

Bardzo Szanowni Państwo,

Ze smutkiem informuję, że w dniu 24 lipca w Saint-Avoid zmarł śp. Teofil Jurkiewicz (właśc. Ludomir Brzuskiwicz) - żołnierz AK i powojennego Tajnego Związku Krwawej Ręki (ziemia dobrzyńska), Wielce zasłużony działacz Wspólnoty Polsko-Francuskiej.

Jego prochy zostaną pochowane w dniu 23 sierpnia (niedziela) o godz. 14. Msza Święta żałobna zostanie odprawiona w Kościele OO. Karmelitów w Oborach k. Rypina. Bylibyśmy wdzięczny za obecność Państwa Przedstawiciela, bądź list kondolencyjny do Rodziny - Synów Christiana i Denisa J. z Rodzinami.

Z należnym szacunkiem - prof. zw. Mirosław Krajewski

więcej na: www.miroslawkrajewski.blog.onet.pl oraz [regiopedia w www.pomorska.pl](http://regiopedia.wwww.pomorska.pl)

Domeny, serwer, Strona WWW całkowicie za darmo!
Nie zmarnuj okazji!
www.nazwa.pl

T. M.: 692/1354 Pom. Brodowiec

Gurkiewicz Teofil

1939
Biauskiwicz Lubomir
1945

V. Nazwiskowe karty informacyjne

k. ♀

Bruszkiewicz ^{Teofil} ~~Lubomir~~ ul

Jan Kiewicz Teofil

Zamieszkały obecnie we Francji

numer 2. 22 VII 1943 w Gdansk

(przebiegi wrodznych lekany polskiej)

JURKIEWICZ THEOPHILE
1 Rue de L'hopital
91500 L'HOPITAL
☎ 07.93.55.37

proszę relacji z
swojej działalności
w lipcu w ROK

Brodnice
Lipno 1
"PK" 45

22 93

BRZUSKIEWICZ LUDOMIR

2
BRODNICA

ROAK

Syn Pelagii Brzuskiejowej zamieszkałej w
Głęboczku, gm. Chrostkowo, pow. Rypin.

"Kilkakrotnie ścigany przez prawo jako członek
bandy "Groma Opaszki", raz nawet aresztowany uciekł
z więzienia". Jego rodzinę powiatowy UBP z Rypina
aresztował pod zarzutem posiadania broni palnej w
grudniu 1948r., a Wojskowy Sąd Rejonowy z
Bydgoszczy skazał na kary więzienia 16.II.1949r.

T.: Zielińska Apolonia A., Insp. Brodnica, K-612,
II/2.

MGr'94

Brzuskiwicz Ludomir

3

ROAK

BRODNICA

T.: Zielińska Apolonia A., Insp. Brodnica, K-612,
II/2.

BRODNICA:

Ludomir Brzuskiwicz z Głębooczka, gm. Chrostkowo,
pow. Rypin - członek "bandy "Groma Opaszki"

MGr'94

[Brzuszkiewice]
Brzuszkiewice Lubomir

Brodnice
RO AK4

Ps. „Gromot”. Podchodzi z obolic Rypina,
nieś Głęboczek. Brat udział w przygotowaniu
ucieczki z Brodnicy (niemiec) oddz. „Krasnej
Ręki”. Dnia 16.05.46 r. uciekł przez z pi-
ciowe kolejami.

(zob. kartečky nsp. Brodnice)

zob. T.: Teżke RO AK, Pismo ze SZAK
Kofa Innowocow z dn. 7.02.93 r.

MM

Brat szlachciz Lubomir
ps "Orsmot"

brodure
RO AK 5

Pochodzi z rodziny Rypina (miej GIs-
poczek), brał udział w przygotowaniu
ucieczki ukrytionej w dn. 20.12.45 r. odbiemu
"Krwawa Rzeź" z więzienia w Brodnicy
16.05.46 r. . Miał z więzienia wraz z
5-ciole kolegami.

zob. Pismo ze SZIAK woto Joznowskas
z dn. 7.02.93 r. także ROAK

K.M.M

Brzeskuhina Lubomir
vel Jurkuvina Teofil.

6
AK-122R

Z gřibouhu pow. Lipno, onondu
organizaci polhouskej Tomy 20. Krvobeky
Rplu. Jedu z organizetov suvichli z
křivkuu l. B. Brodny. Po vojnu ra-
micszet ve Francji.

Zob. T.: Gřechli H., usp. Brodny,

HMM-96

F/11 str. 11

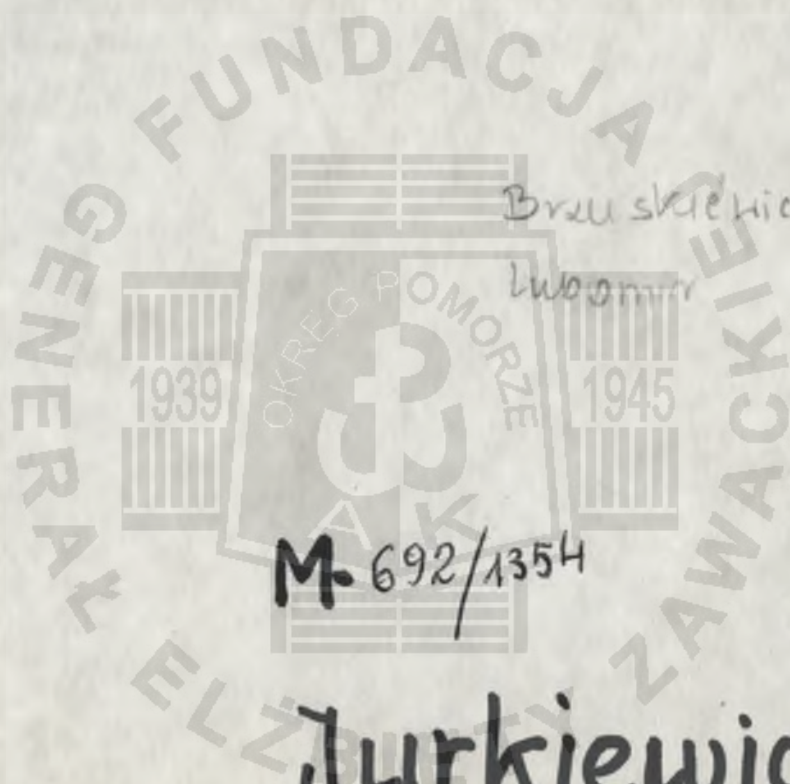
Brzuskićnica Lubomir

Rypin 7
TZKR- AK

Członek organizacji lokalnej Tajny Związek
Krykanej Ręli, od IPHBR AK. Aresztowany
20.12.1945 r. przez PUBP w Rypinie, więziony z
więzienia w Brodnicy.

zob. T.: Spuścizna S. Suszyńskiego, I Relacje,
str 78, 80

HMM-96

Brześć skąd się wziął

Lwów

M. 692/1354

Rypin
Zwz AK

Jurkiewicz Teofil

„Bel”, „Bal”, „Iskra” (na Żurawie
pływanie)

Jurkiewicz Teofil p. „Hel”, „Bał”, „Iskra”

